

Резонансні протести у Дніпрі 30 січня

Григорій ДАВИДЕНКО

ПЕРЕДОСТАННЬОГО січневого дня в обласному центрі одночасно вирували два гучні мітинги-протести з приводу свавільних дій нинішньої влади в медичній та трудовій сферах. Збіг акцій в даті і часі, як з'ясувалося перед їхнім початком, стався цілком випадково. Тому їхні організатори не встигли дійти згоди про спільне проведення, тож мітинги під стінами облдержадміністрації і облради йшли одночасно, неподалік один одного. І чимало гасел на них, зокрема «Банду Гончарука-Милованова геть!», були єдиними. Чи не занадто «крута» ця вимога? Абсолютно ні. Бо де ще в світі, окрім України, є такий нещадний,

дійсно бандитський визиск людей праці та пенсіонерів з 60-ма доларами «мінімалки» на місяць, з 400-мільярдними платежами держави за бездумні позички? І де ще головний листоноша країни та низка обраних, як у нас Ігор Смілянський, отримує 1, 88 мільйона гривень на місяць – 400 мінімальних зарплат, або удвічі більше за президента Сполучених Штатів!?

Утім, подвійний мітинг протесту у Дніпрі навряд чи є випадковим явищем. Адже в бідній країні багата влада, що іменує себе «слугами народу», стає не просто заможною, а фантастично багатою. Патологічна жадібність та повна аморальність уряду Олексія Гончарука, керівників державних концернів, що дорвалися до бюджету і легенько

«намалювали» собі в грудні кількості тисяч, навіть мільйонні премії та зарплати, була темою багатьох виступів на обох мітингах – Федерації профспілок Дніпропетровської області та жителів Павлограда. Бо закон сполучених посудин не скасує ніяким рішенням, навіть урядовим – коли в одній посудині суттєво чогось побільшає, як на Новоріччя грошей в кишенях можновладців, то в інших емностях, або в кишенях простолюду, їх поменшало. І ніякого руху до якогось паритету, чи зрозумілих «правил гри», в цьому плані катма. Дійсно, монополія завжди означає визиск. А абсолютна монополія, в т. ч. на владу – абсолютний визиск...

Далі - стор.2

Метеорологи попереджають...

З 2020-го настає найспекотніша п'ятирічка

У Британії попередили про майбутню найбільш спекотну п'ятирічку за всю історію метеоспостережень, інформує Ukr.Media.

Так, телеканал Sky News, посилаючись на дані Британської метеорологічної служби, передає, що середні температури за період 2020-2024 рр. будуть на 1,15 – 1,46 градуса за Цельсієм вище, ніж температура в доіндустріальний період людства. І це з урахуванням того, що минула п'ятирічка також стала найбільш спекотною з моменту спостережень. В середньому на 1,09 градусів вище раніше вимірюваних показників. Вчені нагадують, що уникнути природних катастроф допоможуть зусилля людства по стримуванню зростання температури в межах 1,5 градусів за Цельсієм.

Британська метеорологічна служба відзначає, що через потепління на третій планеті від Сонця «звужуються» способи реагування на цю ситуацію, щоб потім якось спробувати виправити її. В першу чергу глобальне потепління позначиться на Європі, Північній Америці, Північній Атлантиці та Азії.

Сучасні сюжети

«Гіперлуп» для України

Микола НЕЧИПОРЕНКО

Автор цієї публікації, втрачаючи здатність спокійно спостерігати, які здичавіло-нищівні і майже саможубні процеси відбуваються сьогодні у нашій конаючій вже Україні, вирішив підготувати і видрукувати серію своїх стурбованих

спостережень під рубрикою «Нотатки небайдужого». І оцю першу подачу під дану рубрику написав з метою, аби на винятково цікавих прикладах показати, яку Україну ми уже втрачаємо, якщо не власним безглуздям знищуємо. А заодно й щоб дати зрозуміти, чому втрачаємо та яким недолюбим лідерам довіряємо фатальну

нині долю держави. Чи зможе Україна, власне, на вдалу долю розраховувати у майбутньому, якщо подібне, котре немає нічого спільного зі здоровим глуздом і державницьким мисленням, відбуватиметься і триватиме далі? А на те, що не припиняється щось на грані дурні й маячні, дуже й дуже схоже.

Читайте стор. 3

«Найважливіше – бути єдиними, в цьому наша Сила!»

Звіти і вибори

Непрості часи, що переживає тепер Україна через зовнішні та внутрішні загрози, вимагають від хліборобської спільноти особливої згуртованості та єдності дій. На районних звітно-виборних конференціях Асоціації фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області йдеться про різні виклики сьогодення, коли трудова, патріотична спільнота України має невідповідне представництво в парламенті держави та уряді. Далі розповідь про конференцію Асоціації фермерів Дніпровського району 31 січня її голови Олександра Лапи:

Основними питаннями були заборона продажу української землі в «турборежимному» урядовому варіанті, захист від рейдерства. Проаналізували два позитивних рішення Верховного суду щодо спадщини земель постійного користування, наданих для створення ФГ. Командир Фермерської Самооборони краю Олександр Чебанов закликав усіх хліборобів бути мобільною, монолітною силою, лише так зможемо належно реагувати на всі зазіхання на результати праці. Найважливіше – бути єдиними, в цьому наша Сила!

Раніше районна конферен-

ція АФ відбулася в Павлоградському районі, а 30 січня – у Солонянському. Голова організації Ігор Гура підготував ще один дуже важливий захід:

Після завершення конференції зустрілися з нашим депутатом Верховної Ради по 40-му округу Олександром Трухіним, зі «Слуг народу», - повідомив Ігор Федорович. – Звернули його увагу на купу неузгоджень в законопроекті про обіг земель № 2178-0, наголосили на суттєвому обмеженні землі в одних руках, подали відповідне звернення. А для захисту від рейдерства попросили законодавчо зобов'язати реєстраторів перед будь-якими реєстраційними діями негайно повідомляти усіх причетних до землі та майна осіб надсиланням повідомлення - смс та на електронну пошту. Щоб встигнути подати звернення на «гарячу лінію» Мін'юсту та перекрити шлях злочину.

Позавчора конференція відбулася в Новомосковському районі. А сьогодні делегація фермерів Дніпропетровщини з побратимами із АФЗ України під Верховною Радою вимагає зняти з розгляду недолюбий земельний законопроект та розглянути свій варіант.

Наш кор.

У середу, 12 лютого, в приміщенні Будинку Профспілок відбудеться річна звітна конференція Асоціації фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області.

Фермери обговорять всі проблеми, подальший розвиток і дії Асоціації, оберуть делегатів на черговий з'їзд АФЗУ.

Запрошуємо делегатів районних асоціацій, а також активних та небайдужих фермерів, селян-одноосібників взяти участь у роботі конференції.

Початок реєстрації о 10.00

Початок роботи о 11.00

м. Дніпро, проспект Дмитра Яворницького, 93, Будинок Профспілок, велика зала, 2-й поверх.

Григорій ДАВИДЕНКО

Продовження. Початок - стор. 1

Павлоград проти закриття стоматології та стаціонару тубдиспансеру!

А «латати діри» державного бюджету влада «слуг народу», що досягла рекордного за всі часи - 7,5 % за підсумками 2019 року падіння промислового виробництва, заповзялася абсолютною антигуманними і цинічними заходами. В рамках другого етапу медичної реформи заплановане суттєве скорочення... фінансування туберкульозних диспансерів! І це на тлі прогресування цієї тяжкої недуги в Україні! На мітингу громадський діяч Володимир Курдюков заявив:

- Усі жителі Павлограда виступають проти зменшення на сімдесят відсотків фінансування міського тубдиспансеру, а також перепідпорядкування, а насправді ліквідації Стоматологічної поліклініки. Наші стоматологи мають хорше обладнання, лікують найскладніші клінічні випадки, надають кваліфіковану допомогу жителям усього Західного Донбасу і воїнам з передової україно-російської війни. А коли закрити стаціонар тубдиспансеру, то ситуація із цією страшною недугою значно ускладниться.

Пропозиції наступних промовців до української влади були єдиними - зберегти обидва медичні заклади для жителів краю. Тим паче, що економія в разі здійснення бюрократичних замірів принесе зовсім невелику «вигоду». Вона навіть в одному ряду не стоїть з тими гігантськими витратами, що їх здійснює очманіла від всездозволеності владна верхівка. Навіть міністр культури Володимир Бородянський у грудні разом із заступниками, за даними Мінкульту, тяжкою працею заробив аж два мільйони 70 тисяч гривень! Зокрема перший заступник міністра культури Анатолій Максимчук отримав 405 тисяч народних гривень, держсекретар Ростислав Караджєєв – 497, 7 тис. грн., заступниця міністра культури Ірина Подоляк задекларувала 394, 71 тисячі. Саме І. Подоляк «прославилося» нещодавно тим, що запропонувала «для економії» припинити державі підтримувати національні творчі спілки письменників, журналістів, музикантів тощо. Коли такі дії «урядового культурного крила» не бандитизм, то що?

Наведені факти нещадно грабунку звичайного люду - для себе любих, до того ж під час війни (!), викликали у Дніпрі рішучі протести. А величезні фахові застороги висловила лікар-фтизіатр Тетяна Шишкіна:

- Працівники тубдиспансеру Павлограда шоковані наміченим закриттям з 1 квітня стаціонарного відділення. У нас лікуються переважно соціально незахищені люди, колишні засуджені, обслуговуємо Павлоградський, Петропавлівський, Юр'ївський та Межівський райони, міста Першотравенськ і Тернівку. Лише в Павлограді за останні три роки виявлено більше 200 хворих! Це нововведення вижене усіх - і хворих з від-

критою формою туберкульозу, бацилоносців - на вулицю, мало хто з них зможе і захоче їхати лікуватися до Дніпра! Тому мені страшно за усіх нас. Туберкульоз піде на вулиці, паличка Коха мутує, звичайні ліки не завжди допомагають. Таким хворим потрібен постійний догляд, контроль за прийомом препаратів, та з далеких сіл чотирьох районів вони не зможуть з багатьох причин до нас приїхати. Села будуть вимирати від туберкульозу. Така медреформа – геноцид українського народу!

терпіння людей не безмежне! Як полковнику ЗСУ запасу мені б дуже не хотілося, щоб у тилу передової війни з російським агресором виник потужний соціальний вибух, а до того йде.

«Ні рабовласницькому Трудовому кодексу!»

Такою була провідна тема сусіднього профспілкового мітингу, на який прибули кількасот працівників з різних країв Січеславщини. А ще говорили про олігархічні зарплати урядовців та мізер-

Вас є такий досвід за невдалі жарту в «Кварталі». А надалі радьтеся лише з людьми праці, відомими науковцями, інакше у Вас нічого не вийде!

На Україну з надією дивляться з-за лінії розмежування

На ще одній невід'ємній складовій усіх дій влади наголосив Андрій Карпенко, недавній в'язень російського окупаційного режиму:

- У Луганській області, на непідконтрольній Україні території, я проводив мітинги

заступник голови Федерації профспілок Дніпропетровської області Юрій Чернов, наголосив:

- Від імені більш ніж 600 тисяч найманих працівників Дніпропетровської області заявляю: ми завжди готові до соціального діалогу з владою. Коли обирали Зеленського, він щедро обіцяв референдуми зі всіх питань. Яке право мають опі 250 молодих депутатів – без референдуму - продавати землю, наше найбільше національне багатство? А як

Резонансні протести в Україні у Дніпрі 30 січня

Медична сестра Марина Рябоко, завідувачка диспансерно-поліклінічного відділення Юлія Антонюк з колегами прагнуть достукатися до міністра охорони здоров'я України Зоряни Скалецької, вимагають нічого не робити надто різко, у звичному «слугам» режимі турбулентності. Тим паче що життя, здоров'я і безпека людей в Україні, згідно зі ст. 3 Конституції України, є найвищою соціальною цінністю. До тіснішого гуртування людей проти імітації реформ у медицині, проти корупції та наміченого дерибану землі виступив і Максим Філоненко з Української національної армії. А Едуард Гаспарян наголосив, що вони мають надії на владу Дніпра, яка мусить допомогти павлоградцям, інакше доведеться їхати страйкувати до Києва.

На жаль, ніхто з ОДА, облради, департаменту охорони здоров'я до працівників тубдиспансеру та жителів міста не вийшов... Тож до них, президента, уряду, МОЗ, ВР та міської влади Павлограда направлена письмова резолюція мітингу з вимогами зберегти стаціонар тубдиспансеру та Стоматологічну поліклініку у місті. Днем пізніше провідний лікар-інфекціоніст МОЗ Ольга Голубовська заявила «в Україні на сьогодні не прописана процедура локалізації інфекції». Та з цього і слід починати парламентським «слугам», тим паче що Всесвітня організація охорони здоров'я вже оголосила спалах коронавірусу надзвичайною ситуацією міжнародного масштабу! А ось коментар протестної ситуації у Дніпрі голови комісії з охорони здоров'я Громадської ради при Дніпропетровській ОДА Віктора Таратупки:

- Будемо розбиратися з тубдиспансером Павлограда, протест абсолютно слушний. Щойно найбагатший українець Рінат Ахметов купив на Лазурному березі Франції найдорожчу у світі віллу за двісті мільйонів євро. Це що, чесно зароблені гроші, з них сплачені податки? І таких хлопців в Україні багато. А є випадки, коли людину привозять в лікарню і нічого їй не роблять, бо в неї нічим заплатити за ліки! Влада економічно на людях, а олігархів не чіпає. Та не грайтеся з вогнем, шановні,

ні звичайних трудівників, що змушують людей «робити за баланду». Від комунальників Новомосковська Костянтин Пузир зауважив, що антинародна влада нав'язує Україні новий Трудовий кодекс, який перетворить працівника на безправного раба. Дійсно, проект закону «Про працю» № 2708, зокрема його ст. 35 «Розірвання трудового договору з ініціативи роботодавця», фактично розв'язує тому руки для звільнення працівника будь-коли, навіть без пояснення причини... А законопроекти № 2681 та № 2275 разом із попереднім практично знищують професійні спілки. Ігноруються права одиноких матерів та жінок, що мають дітей до 15 років, вагітних, нехтується 8-годинний робочий день, щотижневий обов'язковий відпочинок запропонований у 24 години замість існуючих 40, надурочні роботи вже не оплачуватимуться в подвійному розмірі і т. п. «покращення».

Один із промовців зауважив, що новий Кодекс законів про працю «зліплений за принципом: чим гірше, тим краще». Навіть нардеп Олександр Дубінський зі «Слуг народу» 1 лютого в ЗМІ самокритично зазначив: «Зараз при владі любители, раніше були професіонали. «Соросята» поняття не мають, чим і як управляти». Дійсно, мало хто з урядовців, викоханих Фондом мільярдера Сороса, та й парламентарів, докладав рук десь на заводі, в освіті чи в полі. Тож як вони можуть розробляти новий Трудовий кодекс, коли тієї праці і в очі не бачили? Ліпше жити за старим кодексом - до «дембеля» «слуг», йшлося на мітингу. А голова профкому КБ «Південне» Олександр Пирогов наголосив:

- Ніде у світі немає таких дискримінаційних законів про працю, які пнуться впровадити в Україні. Це матиме катастрофічні наслідки для української економіки, не сприятиме залученню іноземних інвестицій, зробить декваліфікацію підприємств незворотною. Ми ризикуємо майбутнім держави, молодь втікає за кордон, де кращі умови роботи! Шановний президенте, Володимире Олександровичу, вибачтеся за невдале керування, у

На знімках: протести у Дніпрі 30 січня; виступає шахтар Андрій Карпенко.

Фото автора.

серед шахтарів, закликав усіх вірити, що правда переможе, і п'яні банди кремлівського штандартенфюрера шезнуть з наших земель. За це мене кинули в підвал ттак званої ЛНР, де довелося знати страшних тортур. Ми тут мусимо бути єдиними, щоб не допустити того безладу, що твориться за лінією розмежування під чоботом окупанта. Але у Тернівці створена шахтарська профспілка ігнорується, нас із Володимиром Бугайовим звільнили з роботи, справа в судах. Закликаю владу усі дії робити заради людей, а не проти них! Маємо перемогти агресора більш справедливими законами і гуманним ставленням до громадян!

Очевидно, саме так владі і слід діяти. Категоричне «ні!» рабовласницькому Трудовому кодексу висловили майстер цеху «Південмашу» Олександра Гришина, електрослюсар шахти Сташкова Євген Степанченко, вчитель української мови та літератури Дніпра Марія Побережна, голова «Вільних профспілок» Січеславської області Андрій Бут і інші промовці. Наприкінці мітингу його ведучий,

можна ухвалювати такий Трудовий кодекс без згоди самих працівників? Чернівці, Коломия, Черкаси, Дніпро, вже 18 областей готові їхати до Києва, коли усі три законопроекти про працю та профспілки не будуть відкликані Верховною Радою!

Юрій Чернов зачитав заяву з цими вимогами до президента, уряду та депутатів від Дніпропетровської області, яку підтримали всі присутні. А ось що заявила генеральний секретар Міжнародної конфедерації профспілок Шарон Берроу: «Уряд України став на бік олігархів та багатонаціональних корпорацій, виступив проти працівників, громадськості та профспілок. Через необережне порушення своїх міжнародних зобов'язань країна ризикує втратити вирішальну підтримку в Європі та світовій спільноті».

От до чого можуть довести Україну згадані О. Дубінським любители, що не мають ніяких управлінських понять. Чи схаменуться самі, чи їм потрібна допомога ще й у Києві?

Микола НЕЧИПОРЕНКО

Продовження. Початок - стор. 1

СПРАВА У ТІМ, що ще за минулої влади, отож позаторік, Дніпропетровська область для переважної більшості реально мислячих земляків автора цієї статті пережила неймовірно фальшивий оптимізм ніби нечувано фантастичної перспективи. Нею ошчасливив тоді усіх тут ще міністр інфраструктури України Володимир Омелян, якого саме за це від тих пір навряд чи й можна забути. Він на повен голос, не вловлюючи ніякого сумніву в адекватності власної персони, оголосив про ідею розробки і будівництва у нас так званого аналога Hyperloop – Гіперлупа. Мало хто на той момент до пуття не лише на Дніпропетровщині, а і в Україні загалом знав та розумів, про що ж річ. Чи й сьогодні для більшості це все ще темний ліс?

А мова йде про ідею-проект, який виник мало не десять літ тому не десь, а у Сполучених Штатах Америки. І втілюється там до цих пір, остаточно здобути перемогу розраховуючи лише до кінця наступного десятиліття. Це тоді п'ятий вид транспорту, як його назвали загодя, має зв'язати між собою Лос-Анджелес і Сан-Франциско. Буде щось схоже на залізничне полотно, але вакуумне, по якому туди й назад ще небачені потяги спочатку мчатимуть зі швидкістю 200 миль на годину, себто 322 кілометри, а згодом за ту ж годину долатимуть і 450 – 650 км. Уявляєте, з яким вітерцем, але зрозуміло, не у головах, задумали свій Гіперлуп американські вчені, інженери і проєктанти? За останніми даними для його реалізації їм знадобиться не менше 70 мільярдів їхніх же американських доларів.

Так-от, і наш міністр інфраструктури часів Петра Порошенка Володимир Омелян 21 лютого 2018 року на повному, повторюю, серйозі повідомив, що це диво рано чи пізно з'явиться і в Україні. Більше того, відразу й уточнив, що з його персональної ініціативи перший випробувальний полігон-відрізок такої «залізниці» створюватиметься у Дніпрі. Оскільки генеральне її конструювання здійснюватиметься під егідою знаменитого КБ «Південне» - кому ще, мовляв, можна довірити настільки грандіозний проєкт, як не колективу, який мало не піввіку творив одні з найкращих на планеті різного призначення ракети та інші космічні апарати? Згодом же на прес-конференції Омелян уточнив, що до діла цього планується залучити, ясна річ, всю Національну академію наук України. А також, до речі, «Укроборонпром», який, як відомо, далеко не кращим чином прославився згодом, і цілий ряд підприємств на зразок Південного машзаводу та Каховського електрозваривального обладнання і ТОВ «Інтерпайп». Далі й Агентство розвитку Дніпра, Український інститут майбутнього та Платформу розвитку інновацій. Про існування останніх трьох інстанцій пан міністр власне вперше й дав знати, що такі у нас існують. А насамкінець Омелян заявив, наче особисто він неймовірно радий, що «Україна потрапляє в п'ятірку країн світу, які сьогодні розробляють подібні проєкти, більше того, фактично є друга після США, де політика створення нового виду транспорту підтримується урядом та державою загалом на офіційному рівні». Коротше, нічого не залишалось, як триумфувати і нам, кричати «Ура!» та підкидати догори капелюхи.

Правда, якби не одне «несподіване» й «прикре» але. Але уже під кінець минулого року у Дніпрі діз-

налися, що про свій український Гіперлуп краще якомога швидше забути і в найближче століття ніколи не згадувати. Іншими словами, план його зведення з тих, які зазвичай називають наполеонівськими. Новий міністр інфраструктури Владислав Криклій встиг уже й покепкувати, що «нам легше напрацювати технологію телепортації людини у просторі і часі, ніж збудувати надшвидкісний Гіперлуп». Це немов «тягатися нині у реалізації неймовірно вражаючої технічної концепції з американцями, як наздоганяв і переганяв їх колись Микита Хрущов». Хоч я при цій нагоді не можу не стати на захист все того ж славетного і знаного на весь білий світ конструкторського бюро

стриматися не можу, - щоб знищувати те, що ще зовсім недавно чи не в першу чергу окремо взяту Україну робило третьою космічною і дев'ятою за науково-технічним рівнем і потенціалом державою в масштабах усієї планети. А це ж правда. Як і те, що а наразі ми уже останні не лише в Європі, а і у світі за рівнем промислово-економічного розвитку і рівнем свого інтелектуально-спроможного потенціалу. Хіба не розбігаються чи не кращі, справді елітні українці сьогодні хто куди, все одно, що тікають з корабля, котрий нависне топлять нинішні його керманічі?

З якого ж «дива» нині безпорадними, приречено слухняними здаємо ми добровільно свої позиції, згортаємо цілі галузі і

оптичні та інші системи і прилади супутників та інших літальних за межі земної атмосфери апаратів». Коротше, кому треба – налітай! Адже все, що у космос запускається зараз з науково-дослідним цілями, потребує максимально чистої апаратури.

Або чи знаєте ви, що конструктори КБ «Південне» разом з машзаводом презентували також новітній проєкт новітньої, ще не знайомої науковцям космічної бази на Місяці. Його особливість – наявність в арсеналі станції так званого... місяцевого стрибунця. Цитую: «Це модуль, який здійснює посадку на поверхню Місяця, при потребі зможе самостійно змінювати місця своїх стоянок, злітаючи і немов «перестрибую-

рішень і технологій, які і нині народжуються в космічно-ракетних структурах Дніпропетровщини, можна продовжувати. Але коли ви чуєте, що південмашівці скотилися до випуску каструль чи чогось ще подібного, то це кажуть образно, звичайно, одначе дуже близько до істини. Більше того, приклад та незavidна, якщо уже й не трагічна доля Південного машинобудівного заводу і КБ все більш переконливіше спонукають думати і розуміти, що «національну еліту», котра, змінюючи одна одну, почергово у нас приходить до влади, і особливо теперішню в особі «слуг народу» та «нових облич» зовсім не збереження неймовірно передового потенціалу колишніх

«ГІПЕРЛУП» ДЛЯ УКРАЇНИ

Потатки небайдужого

«Південне». Воно у цій ситуації, як не крути і не верти, явно постраждало, наче не здатне тепер скласти конкуренцію тим же Сполученим Штатам. Ні на йоту не сумніваюся, що незаслужено обернули його в небораки. Ні, вголос, ясна річ, ніхто про це і не заїкнувся та не заїкається досі. Одначе складається враження, неначе неповноцінні нині і КБ «Південне», яке створувало і до цих пір ще здатне створювати найкращі за планетарними мірками ракетоносії і запустило у космос кілька тисяч надто унікальних штучних супутників Землі та має проєкти апаратів для міжзоряних польотів, і Південний машинобудівний завод, який ще недавно був найбільшим у світі виробником як бойових, так і космічних ракет, машин і апаратів.

А мені довелося бути свідком «великого зібрання» на Південмаші, коли там закладалася «меморіальна дошка» в честь припинення заводом випуску грізних ракет типу «Воевода», котрі світ, в тому числі і на американському континенті, називав «Сатаною» і боявся, як вогню. Досі чую, як промовляв тодішній посол США в Україні Стівен Пайфер: «Я неймовірно щасливий від того, що перебуваю зараз там, де працюють найкращі на планеті винахідники, техніки, інженери, вчені і конструктори». А американець у військовій формі не посоромився, навпаки гордо підхопив слова посла і заявив: «А я щасливий, що все життя в Пентагоні КБ і заводом займався, переймаючись, аби Америка від них ні на крок не відставала, однак же не міг сюди завітати, а тепер я ось тут. Фантастика! І тепер уже не прийдеться мені переживати і день і ніч відповідати перед урядом, щоб ми не пасували перед цим КБ і цим заводом». Нарешті ще пам'ятаю, як гірко зігнхув тоді тодішній директор Південмашу Юрій Алексєєв: «Погоджуюся на знищення того, чим займався усе життя. Поки що і розумом, і серцем та своєю душею і сумлінням, свідомістю мені цього не збагнути». А ми сьогодні, хочеться навіть не запитати, а закричати, чи даємо собі звіт, що уже втратили і втрачаємо далі, залишаючи в становищі «поза грою» два унікальні дніпровські колективи – КБ «Південне» і Південний машинобудівний завод ім. Олександра Макарова? Як на мене, це дуже треба бути хворими, даруйте, на голови, з вавками в них – але у даному випадку

напрямки на зразок – крім ракетобудування і освоєння космічного простору – і літако- чи суднобудування, систем прослуховування та контролю Всесвіту, котрі також, до речі, свого часу найпередовіші на планеті виготовляв у Дніпрі Дніпровський машинобудівний завод? Зараз про нього чомусь уже і не згадують. Може тому, що Дніпровського заводу наразі зовсім не існує. Дякувати Богу, що цілими ще залишаються КБ «Південне» і Південмаш. Тільки можна впевнено казати, що цілими вони zostаються не завдяки нинішній незалежній та геть бездарній Україні, а явно їй наперекір. Наперекір «лідерам» та «вождям» на зразок пана Омеляна, який ладен був замахуватися на безглуздий поки що для нас проєкт будівництва українського Гіперлупа, не переймаючись натомість тим, на що наш Південний машзавод з давнім своїм партнером КБ «Південним» запхнути за пояс кого завгодно на планеті здатний і готовий.

Маю можливість повідати тут тільки про невелику частку винаходів та розробок ракетобудівників Дніпра, які не становлять великої таємниці – відомі у таких найпередовіших країнах, як Америка, Японія, Китай і так далі. Відомі та викликають інтерес і в Європейському Союзі. І навіть у країнах Латинської Америки та Африки. Тільки не у себе вдома. Для зачину почну з того, що космічне підприємство Дніпра щойно оголосило про створення цеху для складання і випробування безпілотних космічних апаратів. Цитую: «Це цех з ідеально бездоганим стерильним робочим приміщенням, де стовідсотково унеможливлуватиметься потрапляння найменшого бруду на

чи» у будь-який необхідний бік та напрямок на будь-яку задану відстань. Три автоматичних стрибків вистачить, щоб переміститися на 20 і більше кілометрів. І виконуватиме у кожній новій точці свого розташування ті чи інші наукові експерименти і дослідження».

Чи ось таке: з минулого року інженери і конструктори КБ «Південне» приступили до наземного випробування суто вітчизняного космічного апарату дистанційного зондування нашої планети «Січ-2-1». Його унікальна новизна полягає в тому, що якщо досі подібні апарати бачать і фіксують практично усе, що відбувається на поверхні планети, то наша «Січ» зможе «зазирати» і у її надра. Тільки саме цей проєкт здійснюється разом з конструкторами КБ майже без активної зацікавленості і підтримки державних структур. Та що про це тут говорити, якщо сьогодні спеціалісти космічного КБ і заводу Дніпра є одними з не багатьох у світі проєктантів, які розробляють новітні електромагнітні види зброї. Але зброї, яка буде недоступною для Збройних сил України. Запитаєте – чому? А вона розробляється на кошти і в інтересах іноземних замовників. Україні напевне це не цікаво і зайве. Як не визначена сповна ще й доля нового ЗРК - мобільного зенітно-ракетного комплексу, котрий дніпровці пропонують для власного вітчизняного виробництва. Комплекс, який зможе одноразово «накривати» до ста цілей на відстані до 480 км. І який візьме на озброєння надзвукову зенітну ракету «Блискавка» розробки КБ «Південне», аналогів якої серед в минулому радянських не знайти.

Перелік ідей та інноваційних

космічних велетнів цікавить та хвилює, а зовсім-зовсім інше. Не відновленням, відродженням та збереженням потенціалу і однієї з найбільш потужних ще недавно України-держави стурбовані насправді були колишні і залишаються нинішні «вожді» нації. У них зараз й поготів зовсім інше задання – усю Україну спровадити до “дної ями, як писав колись один наш поет минулої доби. Але мав на увазі, як відомо, «гнобитель» народу. Якби він жив і творив сьогодні, то не сумніваємося, що спровадити на той світ закликав би теперішніх «слуг насправді за-океанських покровителів на зразок Сороса і йому там подібних».

Адже який Гіперлуп будуть для себе Сполучені Штати Америки, вдалося дізнатися, що називається, з першоджерел. Виявляється, щось схоже на колії з рейками – це лише для розгону спеціальних капсул-снарядів до 30 метрів довжиною. Далі ці капсули-вагони потраплятимуть у величезні труби, де у вакуумному середовищі мчатимуть «вдвічі швидше від сучасних літаків». Розкладу руху як такого не існуватиме: «вагони» залітатимуть у труби через кожні 30 секунд один за одним. При цьому відстань між ними сягатиме 30 км. І безпеку пасажирам і вантажам творці американського Гіперлупу гарантують. А ось для своєї України українські ватажки організованою злочинною бандою підготували власний «Гіперлуп». Уже запустили Україну в шалену швидкісну трубу і швидкісний турборежим, щоби вилетіла вона з неї, як корок. І може та дуже для злодійців бажано, аби назавжди та без шансів на поверхнезі. Дивує і вражає чи не єдине: чому усі це бачать і мовчать? Чому ніхто, поки не пізно, не б'є на сполох і сам не рветься, й інших не кличе рятувати Вітчизну, яка уже з головою в небезпеці?

Небезпечна влада, коли з нею совість у сварці

Вільям Шекспір

Микола ЯСЕНЬ

Продовження. Початок - стор. 1

Рік оптимізму після року колотнечі

поза межами будь-якої педагогіки Геннадія Феденка огидно та в усіх деталях сьогодні й не варто. Якщо навіть все ж Лідія Сидельникова, котра тоді теж постраждала від стусанів директора і навіть з серцевим нападом потрапила до лікарні, а разом з нею й інші медпрацівники, вихователі та няні інтернату ладні назавжди забути і ніколи уже не згадувати Феденка-директора та кажуть, що Бог йому суддя, то нам нічого не лишається, як погодитися з ними.

Однак з кількома суттєвими уточненнями. І перше з них таким: але ж уже більше, ніж два роки тому призначався в інтернат директором Феденко явно з великими надіями. Якщо хочете, то обралою і Департаментом соціального захисту населення ОДА на нього покладалася завдання зупинити багаторічний занепад особливого інтернату, порятувати й відбудувати його і в прямому, бо ж розваливалися корпуси та і всі інші приміщення закладу, і в переносному, бо цей комунальний заклад і губив у районі та області і своє реноме зразкового як винятковий острівця, де утримуються діти, які потребують особливого до них ставлення. Справа у тім, що тут від наймолодшого віку і аж до підліткового перебувають діти-інваліди з психічними і розумовими відхиленнями й іншими цього роду вадами і обмеженими можливостями. А якщо в Україні уже майже тридцять літ поспіль усе рветься, тріщить і хиріє, а порядку немає і не дуже видно, що настане скоро, то хіба важко уявити, в якому жалюгідному стані за цей же час опинився хлоп'ячий соціально-медичний та навчально-виховний будинок-інтернат, основним призначенням якого чорним по білому записано: «надання послуг з догляду та забезпечення побутового проживання і корекції поведінки дітей-інвалідів, які потребують постійного нагляду»? Так-от, чекали саме від Геннадія Феденка, котрий досі працював у службі соціального захисту Верхньодніпровського району, що нарешті «його руки дійдуть і до безневинно обездоленних дітей», а сталося навпаки: не доїдаючи, голодуючи і потерпаючи від знущань, одні вихованці тікали куди завгодно, щоб лише не зоставитися в інтернаті, а інші йшли по-підтинно з проститутою рукою просити милостиню або найматися щось комусь зробити за харчі...

Хоч все, крапка – ми ж домовилися про недавнє чорне минуле більше ні слова. Інша річ, а ми можемо змовчати, що Євгену Басу, призначеному рік тому рішенням конкурсної комісії обласної ради директором інтернату, довелося почати з елементарного, що мозолито очі – з ремонту фасаду, отож парадного під'їзду, якщо так можна сказати. Адже через нього потрапити в інтернат було майже неможливо. Тут не майданчик передував сходам, а смуга перепон. У свою чергу сходи нагадували барикаду, яку ще треба було зуміти подолати, а то й проявити спритність. Нарешті весь фасад ляжав облупленим виглядом, що до нього страшно було й підходити. Ніяк не можна було казати, що стрічав так «негостинно» і постійних мешканців будинок-інтернат обласної комунальної власності.

Зрозуміло, сьогодні ситуація змінилася якщо не на усі сто відсотків, то майже на сто. Роботи з приведення у належний вигляд прилеглої території триває та не припиняється досі. І, мабуть, це не велика біда, що не завершена ще. Бо більше радості і втіхи від тих змін, які уже сповна здійснилися в будинку-інтернату з'явилося багато хорошого нового, чого раніше ніколи й не було – ось так, мовляв, і не інакше! Про що ж іде мова? А ось про те, приміром, що з'явилася тут хореограф Олена Мамченко – з якою, вгадайте, метою? З одного боку, щоб створити в інтернаті танцювальний колектив «Дніпровець», а з другого – залучити всіх поголовно до занять аеробікою та фітнесом. Здоровий і різноманітний спосіб життя дітям спеціалізованого інтернату й потогів необхідний. Як і заняття спортом не зайві, якщо в штаті з'явиться тренер з футболу Олександр Драй, то це значить, що вихованці створили тут і свою футбольну команду. Танцювальний колектив залучався уже й до виступів у районних фестивалях та оглядах і брав участь у Дні міста Верх-

ньодніпровська – на пам'яті нинішнього покоління нянь та вихователів, трудовий стаж багатьох з яких сягає наразі уже тридцяти літ, це вперше в історії інтернату. А його футбольну команду вперше запрошували на турнір так званої Міжнародної ліги «Сенікап» - для людей з обмеженими можливостями, - де відразу ж завоювала й призове третє місце. Жарті-жартами, як то кажуть, а з футболістів Верхньодніпровського району ще ніхто ніколи раніше не привозив з Києва нагород.

Завдання ж спеціалізованих дитячих будинків-інтернатів цього типу не обмежуються тільки тим, аби у пристойних побутових умовах під наглядом як медиків, так і вихователів перебували аж своїх 18 років внаслідок з психічними та розумовими проблемами. Надто важливо й надійно підготувати їх до життя уже у здоровому віці, коли хлопцям доведеться залишити інтернат. І якщо ще зовсім недавно його випускники аж бігом пранули хто куди розбігатися, то щойно вперше цьогоорічні з жалем і навіть болем залишали рідну домівку, а то й відмовлялися «шукати десь на стороні для себе добра». Ладні були від добра добра, що називається, не шукати. Що й не дивно, оскільки змистовість їхнього життя наразі змінюється кардинально. Зараз вихованці чималими групами регулярно виїжджають у Дніпро на пиріжки та інші вистави, а то й на футбольні поєдинки на «Дніпро-арені». Це для них цілі незабутні виїзди у світ і вражають та неповторні уроки поведінки поміж людьми за межами інтернату. Або ось подія, якої ще, як тут висловлювалися, не знали ні Верхньодніпровськ, ні весь Верхньодніпровський район, та й ніколи надіялися і мріяти побачити на власні очі не сміли: до вихованців «спеціального» дитбудинку-інтернату завітали і виступили для них з концертом лауреати телевізійних перегонів – знаменита запальна Наталя Фаліон та її іскрометний гумором і танцями гурт «Лісапетний батальйон». Ото було, згадують вихованці, щастя, і з нетерпінням чекають на повторення чогось подібного. Ще навперей розповідали, сяючи посмішками на своїх обличчях, про «пінкі» з шапками на берегах Дніпра та тижденьову літню «відпустку» - одних на Базі відпочинку «Дніпровські світанки», а інших в пансіонаті «Лісовий».

Виникає запитання, а за які такі копшти розкошує сьогодні інтернат? Хіба не ясно, що тих, які виділяються з бюджету, майже катастрофічно не вистачає?! Теперішній директор Будинку №2 Євген Бас прямо заявляє, що який не допомога спонсорів та благодійників, «зовсім тяжко було б». І сам Євген Анатолійович пишається в першу чергу відбудованими з руїн трьома теплицями, в яких тепер вихованці під ору-

дою вихователів та наставників з праці вирощують для себе помідори, огірки і зелені. А на відкритому ґрунті заклали до купи малини, сто ожини і двісті подуниць. Як не важко зрозуміти, тому зараз ніяких проблем з власною вітамінною продукцією для «великої родини», як кажуть про себе діти інтернату. Дуже схоже однак, що найбільше їх порадував минулого літа урожай, який дав «присадибний» баштан. Насадити і власний пальметний сад – передусім 120 яблунь різних сортів, плоди якого чекають уже за рік-два.

А плоди старань та трудів з відродження, по суті, та через багачко роки занепаду були би уже й сьогодні, вважася Євген Бас, «значно вагомішими, якби нам навіть хай і не помагали б,

але і не заважали б». Отакої! - про що він веде це річ? Про оте друге уточнення, про яке ми заікнулися на початку публікації. Ніяк не втомониться та не припинить своєї підступної діяльності «ображене» колишнє керівництво. З дивовижною регулярністю, через кожні три місяці, хтось та пише у вищій інстанції скарги-наклепи наче про страшні недоліки в роботі інтернату, а то і про ніби зловживання новою дирекцією. Чом стверджуємо, що наклепи? А вони ж ретельно перевіряються, а за наслідками перевірок готуються довідки.

Читаємо в останній з них: «Під час перевірки закладу 27.08.2019 р. ніяких недоліків не виявлено». Скарга ж стосувалася ситуації з медичною практикою. Мовляв, і дисципліна серед таких медиків, як психологи, терапевти і педіатри, не витримує критики і медсестри дозволяють себе надто не переобтяжувати. А із забезпеченням медикаментами так ніби зовсім завал. А що виявилось? Як з гордістю розповідає очільника медичного підрозділу Тетяна Омельницька, «за матеріалами перевірки навпаки зауважили і рекомендували пошприти наш досвід». Особливо у зв'язку з тим, що, завдяки спонсорській підтримці, у нас тепер працює для дітей і власний стоматолог, чого інші подібні заклади досі не змогли забезпечити. Щодо ж наявності ліків практично на усі випадки, так тут скажники, що називається, попали пальцем у небо. Інтернат же на цей рахунок має сьогодні таких «шефів, як медична клініка «Верде» з Києва, ТОВ «Модерн-експо» з Волинської області та «Клініка сімейної медицини» з Дніпра

Чи ось сталося так, що напередодні нашого приїзду у Верхньодніпровськ закінчила свою перевірку чергова комісія. Знову наче на дуже актуальну тему. Для вихованців інтернату передбачена послання навчально-освітня програма та з реабілітації і прищеплення навичок володіння умінням ліпити, шити, щось виготовляти і так далі, і тому подібне. Так «відомі персонажі» написали аж в область, наче з цими ділами в інтернаті й потогів не все гаразд. А що сказала авторитетна комісія? Що у неї до нас, повідомили нам в один голос інструктор з трудових тренінгів Андрій Кременчуцький і реабілітолог Алла Іванова, ніяких претензій немає. Навпаки, порадили подати на обласний огляд виробу наших «скульпторів» та миловарів і свічкарів...

То сьогодні колектив будинку-інтернату №2 обрав за краще не реагувати і не звертати уваги на невагомних колишніх колег своїх, котрим давно пора заспокоїтися і, раз-у-раз ловячи обличчя, прикусити, образно кажучи, свої злі язички. Уже хоч би тому, що дружний і сповна завантажений роботою колектив вихователів, педагогів та медиків на чолі з Євгеном Басом наразі відверто й на законних підставах ігнорує брудну й брехливу писанину. За принципом, що собаки гавкають і тявкають, а караван іде.

Директор Євген Бас (вгорі зліва).
У колі вихованців.

Лист другу Не колядники, а господарі

Шановний друже!
Слідуючи за перебігом фермерських виступів, аналізуючи почуте і побачене, я хочу поділитися своїми думками:

1. «Служу народу» на чолі з Президентом або зовсім дурні і нічого не розуміють, або придурюються. І в тому, й іншому варіанті вони фермерів не тільки не чують, а навіть ставляться до них із презирством. Щоправада, «західні партнери» так само презирливо ставляться й до них самих, а відтак (на жаль) – і до України.

2. Час летить швидко, і земля не стане чекати, поки політики разом із олігархами награтяться у так званий ринок землі. Українським чорноземам потрібні не продавці і покупці, а господарі. Ще місяць – і трактори повинні будуть не на Хрещатику рух перекидати, а обробляти поля. А фермери будуть змушені припинити колядки навколо Верховної Ради і повернутися до своїх господарств, щоб зайнятися звичною і такою необхідною хліборобською справою.

3. Акція спротиву «земельній реформі» не може і не має бути безстроковою. Розтягування її на місяці й роки вигіне тільки маргіналам, які сьогодні кляються до фермерського руху під різноманітними прапорами й радикальними лозунгами. Рішучі народні (справді НАРОДНІ) акції влада або розуміє образ, або не розуміє ніколи.

4. Я категорично ПРОТИ ще одного Майдану, бо він приведе до влади ще гірших «слуг народу», а наш селянин просто загубиться і зникне, розчинившись у балаканині і крові. Потрібно розуміти, і це розуміють свідомі фермери, що хліб не росте на барикадах. Тому кожен має робити свою справу: політик – гідно представляти Україну на своєму рівні, воїн – боротися рідну землю на фронті, хлібороб – ростити всяку пшеницю, а священник – молитися за нас усіх. І кожному зі заданих громадян не потрібно примирятися чужого одягу. Досить уже клоуни!

5. Якщо такі думки, на Ваш погляд, можуть бути опубліковані, прошу в зручний час зателефонувати в газету, ми запишемо все, що Ви скажете, а потім надрукуємо, і розмістимо в Інтернеті, і куди буде потреба.

З повагою В. ЯРОШЕНКО

Р.С. Окремо хотів би поговорити і про іноземців, які у нас хазяїнують легально. Вони нашим селянам благодійники чи вороги? В селі Перемога Баршівського району Київської області чудово уживаються і наші фермери, і свинокомплекс мільярдера Олександра Мостіпаня, і агрофірма, якою керує німець Дітріх Трайс. Ніхто з них не планує збільшувати площі оброблюваних земель, їм достатньо оренди і державних гарантій недоворотності бізнесу. А може, саме разом із ними й можна створити розумну альтернативу скаженим задумам Милованова, Сольського й компанії? Без барикад, крові й крику...

! Людина відчуває сенс і мету власного життя, лише коли усвідомить, що потрібна іншим

Стефан Цвейг

Чутками земля повниться: Важливе повідомлення хто сплачує за доставку пенсій та грошових допомог

Клієнти «Укрпошти», зокрема пенсіонери, занепокоєні інформацією, яка шириться у ЗМІ, про те, що з них листонші братимуть комісію за доставку їхніх пенсій. Ця інформація недостовірна.

У грудні 2019 р. Кабмін встановив новий тариф на доставку пенсій та грошових допомог. Це ціна, яку платить держава за те, що «Укрпошта» доставить кожному пенсіонеру чи людині з інвалідністю виплати в руки в будь-який куточок нашої країни. З 1 січня вартість послуги у місті становить 1,15% від суми відповідної виплати, у селі та селищі міського типу – 2,3%. Ці видатки передбачені в Державному бюджеті на 2020 рік. Тобто сума комісії за доставку пенсій не вираховується із пенсій та грошових допомог. Її сплачує держава через Пенсійний фонд, який і проводить розрахунки з «Укрпоштою».

Наприклад, пенсія становить 2 000 грн,

тариф у селі та селищі міського типу – 2,3% від цієї суми. Пенсіонер отримує на руки 2 000 грн. Пенсійний фонд сплачує «Укрпошті» з власних коштів: $2\,000,0 \text{ грн} \times 2,3\% = 46,0 \text{ грн}$. Тобто пенсіонер «Укрпошті» нічого не платить, за доставку сплачує Пенсійний фонд. Новий тариф на доставку пенсій та грошових допомог ніяк не позначиться на рівні пенсій. Комісію за доставку пенсій та соцдопомог працівники «Укрпошти» не стягують.

«Укрпошта» ініціювала перегляд тарифу насамперед через його нерентабельність і збитковість. У 2018 році збиток Укрпошти від надання цієї послуги сягнув позначки у понад один млрд. грн. Компанія покривала збиток через отримання доходів від інших видів діяльності, а також позик. А це, своєю чергою, істотно гальмувало реформи компанії. Замість того, щоб ремонтувати відділення, відкривати сучасні логістичні центри, нарощувати обсяги і доходи, спрямовувати кошти

на підвищення заробітних плат працівникам та покращення умов обслуговування клієнтів, компанія покривала збитковий тариф і скорочувала інвестиції на розвиток. Якби так тривало й надалі, то «Укрпошті» довелося ще й скорочувати мережу відділень. Завдяки підвищенню тарифу «Укрпошта» має змогу в повному обсязі виконувати соціальну місію, покладену на неї державою – здійснювати вчасну доставку пенсій та грошових допомог додому навіть у найвіддаленіші куточки країни, де немає банків і банкоматів.

Разом з цим майже чотири млн. пенсіонерів, які обслуговуються в «Укрпошті», серед яких понад 800 тис. людей з інвалідністю, отримують доступ до поштових і фінансових послуг, мають змогу одразу, не виходячи з дому, сплатити комунальні послуги, оформити передплату на улюблені видання та купити товари першої необхідності безпосередньо у листонші, повідомляють у ПАТ «Укрпошта».

Неякісний ремонт Варто знати

Ремонт за своєю суттю є побутовим підрядом, взаємовідносини за яким регулюються статтею 865 Цивільного кодексу України (ЦКУ), яка зазначає, що за договором побутового підряду підрядник, який здійснює підприємницьку діяльність, зобов'язується виконати за завданням фізичної особи (замовника) певну роботу, призначену для задоволення побутових та інших особистих потреб, а замовник зобов'язується прийняти та оплатити виконану роботу. Договір побутового підряду є публічним договором. До відносин, що виходять з договору побутового підряду, які не врегульовані ЦКУ, застосовується законодавство про захист прав споживачів, а саме Закон України «Про захист прав споживачів».

Стягнення суми збитку

Найпоширенішим видом побутового підряду є виконання ремонтних робіт у приміщенні оселі, квартири, будинку тощо.

В свою чергу, договори бувають як письмові так і спрощені (усні), останні зустрічаються найчастіше. Але при цьому, необхідно щоб виконавець все ж таки хоча б склав розписку про отримання грошей у якій сумі і за що саме. Зазначена розписка може бути доказом при вирішенні питання про стягнення суми боргу за невиконання ремонтних робіт або за їх неякісне виконання.

Але все ж таки, раджу укладати письмовий договір і передбачити у ньому всі істотні умови (предмет, ціну і строк виконання ремонтних робіт тощо). Адже може виникнути необхідність звернутися до суду з позовом через неякісно виконані ремонтні роботи або їх невиконання, але іноді довести виконання неякісного ремонту квартири без договору, може бути ускладнене. Але перед зверненням до суду з позовом про стягнення суми боргу вважаю, що необхідно спочатку звернутись до боржника з досудовою письмовою претензією/вимогою про стягнення суми коштів у розмірі невиконання зобов'язань, в порядку ст.530 Цивільного кодексу України, Так, ЦК передбачає таку дію у разі не встановлення у договорі строку виконання зобов'язання, але я все ж

раджу її використовувати навіть тоді, коли такий термін визначений сторонами. Тобто, як нагадування: «Шановний партнере, не забудь зі мною розрахуватись!»

Іноді на такі листи боржники відповідають і пояснюють причини своєї несплати, тому отримавши такий лист Ви будете знати, якими доказами (документами) буде оперувати контрагент у спорі, а ще за допомогою цієї відповіді матимете ще один доказ (підтвердження) заборгованості. Крім того, законодавець з метою захисту грошових прав стягувачів встановив, норму у ст.625 ЦКУ, щодо боржників, які прострочили виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора вони зобов'язані сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором.

Перед стадією звернення з позовом до суду про стягнення суми боргу з метою повернення коштів, необхідно з'ясувати для себе наступні питання:

Чи дійсно існує невиконання договірних зобов'язань та чи настав строк виконання зобов'язань?

Чи існує шкода?

Чи існує прострочення суми боргу, якщо так, то за який період?

Якими доказами підтверджується невиконання грошових зобов'язань і чи є вони у Вас у належності?

Чи реальне виконання рішення суду в подальшому, у разі його задоволення?

Чи не пропущений строк позовної давності? (який відповідно ст.257 ЦК України – складає три роки).

Після чого, зібравши всі документи (докази) необхідно підготувати позовну заяву та додати її до суду.

Наприклад, подібна судова практика по справі № 667/8832/14-ц (н/п 2/666/3518/18), Рішення від 10.10.2018 року виніс Херсонський міський суд Херсонської області.

Спочатку, дещо про поняття «шкоди», «збитки»

Цивільний Кодекс України, у ст.22 зазначає наступне:

1.Особа, якій завдано збитків у результаті порушення її цивільного права, має право на їх відшкодування.

2. Збитками є:

втрата, яких особа зазнала у зв'язку зі знищенням або пошкодженням речі, а також витрати, які особа зробила або мусить зробити для відновлення свого порушеного права (реальні збитки);

доходи, які особа могла б одержати за звичайних обставин, якби її право не було порушене (утпущена вигода).

3.Збитки відшкодовуються у повному обсязі, якщо договором або законом не передбачено відшкодування у меншому або більшому розмірі.

«Спори про грошові зобов'язання», як правило вирішуються у судах за місцем розташування/місцезнаходження боржника.

До позову долучаємо квитанцію про сплату судового збору, згідно ЗУ «Про судовий збір», копії всіх доказових документів і вперед!

На стадії судового розгляду з метою доведення неякісно виконаних ремонтних робіт або безпідставного завищення ціни робіт, можливо знадобиться призначення і відповідно проведення експертизи. Саме Будівельно-товарознавча експертиза визначає реальну вартість будівельних об'єктів, споруд та матеріалів, вартість будівельно-монтажних та оздоблювальних робіт та розмір збитків

Даний вид експертизи проводиться також у випадках неякісно проведеного ремонту, наявності підозр у завищенні кошторисної вартості робіт, невідповідності виконаних робіт технічній документації на об'єкт будівництва тощо.

Коло об'єктів будівельно-товарознавчої експертизи широкі і включає в себе проектну та кошторисну документацію, технічну документацію на об'єкт, будинки, будівлі, споруди, а також їх комплекси, квартири, житлові будинки, дачі, господарсько-побутові споруди, окремі житлові та нежитлові приміщення, земельні ділянки, конструктивні елементи і елементи обробки споруд, приміщень, інженерні комунікації.

Отримавши рішення та виконавчий лист/наказ про стягнення коштів у певній сумі на свою користь, потрібно згідно з ч.2 ст.24 ЗУ «Про виконавче провадження» протягом 3-х років, звернутись до державної виконавчої служби або до приватного виконавця з заявою про відкриття виконавчого провадження.

Щодо оплати авансового внеску, то – 15 травня 2019 року, Другий сенат Конституційного Суду України визнав неконституційною норму Закону України «Про виконавче провадження», якою визначено розміри авансового внеску, який стягувачі мають сплатити при примусовому виконанні судових рішень, таким чином, авансовий внесок стягувачем оплати не підлягає.

Але віддати виконавчий документ на виконання і забути про нього, навряд чи вдасться. Необхідно буде контролювати хід виконання рішення суду, надсилати виконавцю запити, телефонувати йому і за необхідністю приходити до нього особисто. Тільки таким чином Ви не дасте виконавцю забути про ваше провадження.

Юридичний портал «Протокол».

Вимога

про стягнення суми коштів через неякісно виконані роботи або усунення недоліків у виконаній роботі

Між підприємством «...» (надалі – Виконавець, Підрядник) та ... (надалі - Замовник) був укладений договір №... від ... (надалі - Договір), відповідно до якого, а також ст.837

ЦКУ, Виконавець взяв на себе зобов'язання з виконання ремонтних робіт квартири, що знаходиться за адресою: ..., яка належить Замовнику, а останній зобов'язався за виконану роботу розрахуватись з ним у наступному порядку..., відповідно до пункту... Договору та ч.1 ст.837 ЦКУ.

У свою чергу Замовник виконав взяті на себе зобов'язання і розрахувався з Підрядником, згідно з умовами

Договору, але останній в порушення пункту ...Договору і ст.837 ЦКУ виконав неякісно ремонтні роботи, а тому їх неможливо вважати виконаними належним чином, а тому сума коштів, яка є пропорційною неякісно виконаному зобов'язанню, підлягає сплаті Замовнику і становить ... грн.

Таким чином, за Підприємством... обліковується заборгованість перед Замовником на суму ... грн.

Переконливо просимо вас вжити заходів або з перерахування зазначеної суми коштів на реквізити, вказані у Договорі, або з усунення недоліків у виконаній роботі, а саме: ...

У разі невиконання вимог пред'явлених Замовником, ми будемо вимушені звернутися до ... суду за захистом своїх порушених прав і інтересів.

... підпис

lata

Шановні читачі! Редакція не надає юридичні консультації по телефону. Надсилайте свої запитання поштою або на електронну адресу газети.

Насправді боятися за щось таке, що так чи інакше цінне для серця, абсолютно природно і не вважається за відхилення від норми. Та «городні» страхи не входять у список винятків. Але як з ними боротися і чи є рішення цієї проблеми? Вас як господаря охоплюють страхи, пов'язані з вашим садом, городом, квітником і взагалі ділянкою у широкому розумінні цього слова? Давайте спробуємо з'ясувати, чим обґрунтований той чи інший страх, чи можна з ним боротися, і якщо так, то пошукаємо методи цієї боротьби.

Топ-6 страхів кожного городника

Посіви не зійдуть

Головний одвічний страшний сон усіх городників - перебільшення. З чого б посадкам не зійти? Адже ви купили якісне насіння у перевіреного продавця, правильно підбрали ґрунт, посадили все у потрібний час і у потрібному місці (а перед цим навіть перевірили рівень кислотності ґрунту), належним чином доглядали. Тоді звідки цей страх? Навіть якщо раптом щось із посіяного (і навіть посадженого) вами не виправдає ваших очікувань, у багатьох випадках у вас є час повторити процес у цьому ж сезоні, взявши до уваги попередній гіркий досвід.

А якщо подумати серйозно, у яких випадках частина сіянців може так і залишитись у первинному вигляді - тому, у якому ви поклали їх у землю, і не дати сходів? Якщо ви все зробили правильно, то нарікати варто лише на погоду. Припустимо, осінь і початок зими були дуже теплими, і сіянці встигли почати зростати (це, між іншим, стосується не лише городніх культур, але і, наприклад, квітів), а потім вдарили морози, і майбутній урожай зіпсувався. Детальніше - у наступному пункті.

Сходи змерзнуть

Питання аналогічне попередньому пункту. А з чого їм замерзати? Ви ж підбрали відповідні для вашого регіону сорти культур, посіяли або посадили їх у потрібний термін і забезпечили надійним захистом у холодну пору року. Погода «розбурхалася» і все пішло не за планом? Вихід той самий - спробувати посіяти або посадити культури ще раз у сприятливий для цього час. Якщо ж вирощувати розсаду вже пізно, завжди можна її купити. Це стосується й овочів, і квітів, і прямих трав.

Не пощастило ще раз? На

фермерських ринках урожай з'являється швидше, ніж на середньостатистичному - тож голодними ви точно не залишитесь.

Врожай «з'їдять» хвороби

Можуть і з'їсти, звичайно. Але лише у тому випадку, якщо ви не приділяли своїм рослинам належної уваги, забули про превентивні заходи та махнули рукою на негайні дії за появи перших ознак цих хвороб. У всіх інших випадках більша частина вашого врожаю залишиться з вами, за винятком тієї, яку може знищити форс-мажор у вигляді, наприклад, іржі або бактеріального опіку дерев.

Садові культури можуть перезапилитися

Головним чином, цей страх стосується малини та полуниці. Усім відомо про те, що якщо поруч із садовою малиною та полуницею випадково зростає відповідна дика ягода (назвемо її так), то у разі перезапилення сортів з однаковим терміном квітнення культурна рослина поступово почне вироджуватися. Нагадаємо, що навіть якщо перезапилення станеться, то на вже зростаючий кущ це не вплине, і жодним чином не відіб'ється на вашому врожаї.

Город атакуватимуть мурахи (інші комахи)

Це як мінімум неприємно. Як максимум - ці комахи вже облюбують ваші городні рослини, на яких завдяки їм незабаром почне розмножуватися попелиця. Плюс мурашники посеред грядок, а також їх мешканці, що

повзуть вашою шкірою щоразу, коли ви відвідуєте город навіть із найпростішою метою зірвати там зелені до обіднього столу. Мурахи з крильцями - взагалі окрема тема (попри те, що для людини вони зовсім не небезпечні).

Разом із мурахами городників часто дратують й інші комахи. Але перш ніж почати їх боятися, варто взяти до уваги, що деякі з них корисні для саду, а позбутися решти набагато легше, ніж ви гадаєте.

Ділянку захоплять кроти або капустянки

У боротьбі за врожай у вас чимало суперників, і підземні шкідники мають значну перевагу. Взяти хоча б не найнебезпечнішого з них - крота. Ви помітите його присутність лише тоді, коли у вас на ділянці з'являється характерні «ямки». А до цього під час риття підземних тунелів кріт встигне пошкодити коріння рослин, що зустрілося на його шляху, хоча і не з'їсть його. Але зрештою після його дій усі зіпсовані рослини почнуть слабшати. Зі сліпаками ще складніше: вони харчуються корінням рослин, чим завдають вашій ділянці більш серйозної шкоди. І, попри те, що кріт не такий небезпечний, як наприклад, капустянка, позбутися його з вашої дачі буде набагато складніше.

Звичайно, список шкідників набагато ширший, і з іншими любителями «підточити» чужий урожай теж треба вміти боротися. Крім боротьби із шкідниками, можна організувати і профілактику.

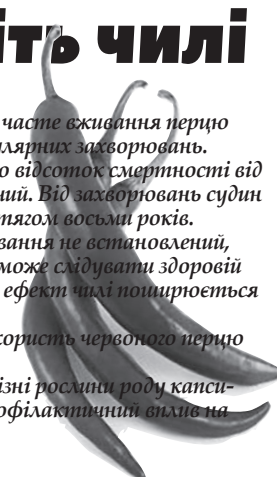
Здоровенькі були! Полюбіть чилі

Вчені з Середземноморського інституту неврології *Neurotemed* в Італії визначили, що часте вживання перцю чилі може допомогти знизити ризик смертності від серцево-судинних і цереброваскулярних захворювань. В результаті дослідження, в якому взяли участь 23 тисячі осіб, вдалося з'ясувати, що відсоток смертності від серцевого нападу серед тих, хто регулярно вживав перець раз у тиждень, на 40% нижчий. Від захворювань судин головного мозку — на 50% нижчий. Вчені спостерігали за харчуванням учасників протягом восьми років. «Цікавий той факт, що зв'язок між зниженням ризику смертності і раціоном харчування не встановлений, — говорить керівниця дослідження Маріялаура Боначчо. — Іншими словами, хтось може слідувати здоровій середземноморській дієті, хтось інший — харчуватися не так корисно, але захисний ефект чилі поширюється на всіх них».

Лічія Яковелло, директор відділу епідеміології і профілактики *Neurotemed*, каже, що користь червоного перцю давно відображена в італійській культурі харчування

«А тепер, що підтверджується спостереженнями в Китаї та США, ми знаємо, що різні рослини роду *капсикум*, хоча вони вживаються в різному вигляді в різних країнах, можуть надавати профілактичний вплив на здоров'я», — зазначає Яковелло.

Тепер вчені планують вивчити біохімічні механізми впливу чилі на здоров'я.

Якщо розсада витягнулася...

На порі, на часі

Посів насіння на розсаду зараз у самому розпалі. Для городника це завжди приємний період, але клопоту багато.

Потрібно підготувати насіння до посіву, заготовити ґрунт, горищики для розсади, лампи і скласти з цього цільну композицію. Вклавши стільки праці, хочеться отримати відповідний результат, але не завжди виходить саме так.

Часто розсада витягується і досить сильно. Явно це не те, на що ви розраховували. Так що ж треба робити, щоб уникнути витягування розсади і що робити, якщо вона вже витягнулася.

Є цілий список причин, які можуть призвести до витягування розсади. Щоб цього уникнути, потрібно всього лише слідувати простим правилам. Немає ніяких великих секретів, всього 5 пунктів, які потрібно вам знати.

Неправильні терміни посіву

Це перша і головна причина витягування розсади. Дуже важливо стежити за оптимальними строками посіву і не поспішати. Потрібно орієнтуватися не тільки на терміни на упаковці, але і враховувати клімат в регіоні. Якщо посіяти насіння занадто рано, великий ризик, що розсада виросте, коли за вікном ще буде занадто холодно. Якщо ви все ж прорахувалися і розсада готова завчасно, доведеться забезпечити рослинам додаткову підсвітку. Для цього використовуються фітолампи, завдяки яким можна зберегти розсаду.

Нестача світла

З цього випливає друга причина, через яку розсада витягується. Коли світла недостатньо, рослини тягнуться вгору, до промінчиків сонця. В результаті стеблинка стає довгою і тонкою. Рятують знову ж лампи, які потрібно вмикати вранці і ввечері, а в похмуру погоду навіть вдень.

Висока температура

Слід знати, що при високій температурі інтенсивно розвивається надземна частина, а коріння слабшає. Через це теж може відбуватися витягування рослини. Високу температуру в приміщенні можна підтримувати тільки до того моменту, поки не з'являться сходи на поверхні ґрунту. Після цього можна сміливо знижувати температуру до 14 градусів.

Через 8-10 днів температуру знову можна підняти в середньому до 19-20 градусів вище нуля. Якщо хочете досягти ідеального розвитку рослини, зробіть так, щоб нічна температура була на кілька градусів нижча, ніж денна. Тоді розсада виросте сильною.

Надлишковий полив

Надлишок вологи — серйозний привід для витягування розсади. Знайте, що після 5-6-го дня після появи сходів, розсаду можна не поливати зовсім, потім проводити полив раз в 5 днів. Поливи повторювати, якщо бачите, що ґрунт пересихає швидше.

Загущені посіви

Це ще одна очевидна причина. Тут все просто, рослини борються за виживання, намагаючись обігнати одна одну, тому і витягуються. Якщо так сталося, краще всього розсадити рослини в окремі стаканчики. Якщо ж ви помітите це тоді, коли на рослинах з'явилися листки, акуратно видаліть нижні листочки. Часто це допомагає. Така процедура шокова для рослини, тому воно перестає рости вгору і починає розростатися в ширину.

ЯК БАЧИТЕ, причини дуже прості та зрозумілі. Якщо дотримуватися правил, то можна з легкістю уникнути витягування розсади. Але що робити, якщо це вже сталося? Не засмучуватися для початку, все можна виправити. Розсада овочів дуже витривала і піддатлива. Немає жодної проблеми в тому, щоб висадити розсаду, яка переросла, в ґрунт. Потрібно лише зробити лунки глибшими і помістити в них розсаду під гострим кутом, прикривши рослину ґрунтом до листових пластинок. Так рослини зможуть нормально сформуватися, розкритися і випрямитися. Повірте, відкритий ґрунт піде тонким стеблам на користь.

Буває і так, що розсада вже витягнулася, а на вулиці ще холодно. Тоді потрібно рятувати стеблинки підручними методами. Варто скоротити полив до мінімуму і знизити температуру на 5-7 градусів. Це трохи загальмує ріст розсади, а стеблинка стане піддатливою. Також можна досипати землю в емність для розсади. Якщо дозволяють стінки, додайте трохи ґрунту. Це допоможе кореневій системі зміцніти, а стебло стати товщим.

У тому випадку, якщо проблема в освітленні, обов'язково використовуйте фітолампи. Вони допоможуть регулювати ріст рослини та забезпечать його нормальний розвиток.

І як крайній варіант, використовуйте регулятор росту. Сучасні стимулятори добре справляються зі своїм завданням і допомагають розсаді рости правильно.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-968-64-84
e-mail: farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Седова, 16
Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 2083905 Тираж 11958.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
©Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
Оформлення передплати та доставку газети здійснює
Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

Електронна версія газети: www.farmer.dp.ua

www.facebook.com/farmer.dp.ua

Вперше в Україні

Grand Semens - міжнародна компанія зі штаб-квартирою в бельгійському місті Аубанж, яка об'єднала кращі світові тенденції в галузі селекції рослин.

Сучасна епоха глобалізації дала змогу нам змінити підходи при створенні нових типів посівного матеріалу. Розширюючи межі і об'єднуючи кращі розробки профільних вчених з різних країн, ми створили інноваційний продукт з покращеними щодо представлених на ринку характеристик.

На створення ефективного гібриду може йти до один років. Для прискорення цього процесу ми використовуємо нові біотехнології та алгоритми з елементами штучного інтелекту, а також ведемо селекційну роботу в регіонах з різними кліматичними умовами (Європа, Південна Америка, Нова Зеландія та ін.).

Завдяки цьому посівний матеріал компанії Grand Semens відповідає актуальним вимогам і запитам споживачів, а саме:

- комплексна стійкість до захворювань;
- стійкість до нових агресивних рас;
вовчка (в тому числі G і рас, які з'явилися після неї та ще не мають усталеної класифікації);
- пристосованість до вирощування за новітніми технологіями;
- стійкість до вилягання в умовах похолодання природних катаклізмів;
- стійкість до ґрунтової та повітряної посухи для зон так званого ризикованого землеробства;
- високий вміст олії;
- генетична стійкість до гербіцидів для технології Clearfield і Express;
- високоолеїнові гібриди, які при дотриманні технології вирощування, дозволяють отримати соняшник з

високим вмістом олеїнової кислоти (більше 89 відсотків).

Україна - світовий лідер з виробництва соняшнику та продуктів його переробки, а також займає лідируючі позиції в світі з експорту кукурудзи, тому український ринок посівного матеріалу є пріоритетним для компанії Grand Semens і саме тут ми вперше представляємо лінійку наших гібридів соняшнику і кукурудзи.

Наш світ прискорюється: відкриваються кордони між країнами, поліпшуються канали зв'язку і методи обробки інформації, що дає нові можливості людям, які готові йти в ногу з часом.

В умовах низьких цін на сільгосппродукцію і необхідності для багатьох споживачів акумулювати фінансові ресурси, в тому числі для вирішення проблем, пов'язаних із земельними відносинами, наше насіння допоможе Вам реалізувати стратегію досягнення прибутковості Вашого бізнесу.

GRAND SEMENS

**Офіційний
представник
в Україні**

ТОВ «Гранд Сіменс»

+38 050 320 26 24

+38 068 68 41 7 41

Любов

zima2020@ua.fm

Ціни на аграрну продукцію стрімко пішли вниз

Березневі ф'ючерси на соя-боби подешевшали на 0,8%, до \$8,94 за бушель. Ф'ючерси на пшеницю з поставкою в березні втратили в ціні 1,8%, низившись до \$5,63 за бушель. Березневі ф'ючерси на кукурудзу подешевшали на 1,1%, до \$3,83 за бушель. Про це повідомляє Українська аграрна конфедерація. Епідемія, викликана коронавірусом, її вплив на попит і порушення транспортного сполучення стали ударом для ринку сільгосппродукції. Трейдери розраховували на збільшення закупівель сільгосппродукції з США в Китаї після підписання угоди про «першу фазу» торгової угоди. «Очевидно, захворювання швидко

поширюється в Китаї. Це дуже погано з точки зору економічного зростання не тільки для Китаю, а й для усієї Азії», – вважає аналітик Nirmal Bang Securities Кунал Шах, якого цитує агентство Bloomberg.

Вплив коронавірусу на ціни АПК прокоментував голова ради ГО «Бізнес-Варта» Іван Мірошніченко: «Ситуація із коронавірусом у Китаї негативно вплине на товарні, аграрні та фондові ринки (особливо Азії й Китаю). Добре знову для золота, срібла, платини, нішових компаній, які не пов'язані з цією проблематикою, або, навпаки, напряду пов'язані (медицина)», – зазначив він.

Стартувала державна програма «Доступні кредити»

Прем'єр-міністр України Олексій Гончарук разом з Міністерством розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства і Міністерством фінансів дали старт та презентували державну програму «Доступні кредити 5-7-9%».

Мета цієї ініціативи уряду - надати державну підтримку мікро- та малому бізнесу в Україні, що у світі є основою успішної економіки. Прем'єр-міністр України наголосив, що за п'ять років сума виданих доступних кредитів сягне 30 млрд. грн.

«Уряд працює над тим, щоб вартість кредитів знижувалась, і ми вже маємо певні успіхи. За останні шість місяців вартість кредитів в банках істотно зменшилась, але для масштабних змін Уряд прийняв рішення компенсувати частини відсоткової ставки таким чином, щоб людина фактично змогла отримати кредит під 5-7-9 відсотків залежно від того, яку кількість робочих місць буде створювати нова справа. Для нас важливо надати підприємцям більше ресурсів, більше свободи і більше можливостей», - коментує проект Прем'єр-міністр України Олексій Гончарук

Нова програма передбачає не лише

фінансову підтримку підприємців - вона стає ще однією складовою еко-системи державної підтримки розвитку бізнесу в Україні. Наприклад, передбачена можливість для підприємців пройти безкоштовне навчання, щоб підвищити свої бізнес-компетенції та покращити перспективу створення успішного бізнес-проекту.

«Задля розвитку та підтримки бізнесу ми вже маємо потужну еко-систему, новим компонентом якої стала програма доступних кредитів 5-7-9%. Основними складовими еко-системи є інформація, інноваційність та фінанси - фундаментальні ресурси для бізнесу. Рішення, що пропонує вся ця система загалом чи окремі її компоненти, будуть корисні як новачку, так і вже досвідченому підприємцю», - зазначив міністр розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України Тимофій Мілованов.

Прем'єр-міністр підкреслив, що ті, хто не готовий взяти кредит, може пройти безкоштовне навчання. Програма «Доступні кредити 5-7-9%» – лише перший пазл великої державної програми доступного кредитування-2020, Року Ефективності України.

Насіння соняшника Іспанської селекції

- Гібриди стійкі до вовчка (>G)
- Гібриди виробничої системи Clearfield® та Express®
- Висока посухостійкість

0 5 0 3 2 0 - 2 6 - 2 4
0 6 8 6 8 - 4 1 - 7 - 4 1
email: Zima2019@ua.fm

Любов

ТОВ "ТОРГОВИЙ ДІМ "РОДОМІР-АГРО"

Пишіть:
49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, 41, оф.109

Дзвоніть:
(056) 786-02-21,
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити
«Фермер Придніпров'я» можна
у будь-якому поштовому відділенні
області до 25 числа щомісяця.
Передплатний індекс 60092.